

မားတန်ခိုးရှင်၏ ဒဏ္ဍာရီ

ရေကန်လေးဘေးတွင် တာအို ဉာဏ်အလင်းရရှိခဲ့ခြင်း

စာစဉ် ၃

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Dr - Panda

Chapter 1

(နှလုံးသားမှ လူသတ်ငွေ)

"ထွက်ပြေးဖို့ စဉ်းစားနဲ့ "

ဘိုင်အန်ကျားကြီးက ဒေါသတကြီး မာန်ဖီလိုက်ပြီးတော့ ဂျီနင်နောက်ကို ရေပေါ်မှာ ပဲ ပြေးလိုက် သွားပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ လှိုင်းလုံးတွေ ဖြစ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူက အခုမှ ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်း အဆင့်ကို ရောက်ခါစပါ။ သူ့ရဲ့ မွန်းစတား အတွင်းအားတွေကို အသုံးပြုပြီးတော့ ရေပေါ်မှာ အတင်းကာရော လျှောက်လိုက်လာတာပါ။ ပြီးတော့ သူက ကုန်းနေသတ္တဝါ အမျိုးအစားဆိုတော့ ရေပေါ်မှာ သူ့အမြန်နှုန်းက တော်တော်ကို နှေးနေပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကုန်းပေါ်မှာ ကော တောင်တန်းတွေမှာ ပါ သူ့ရဲ့ အမြန်နှုန်းဟာ နင်ထက်အနည်းငယ် နှေးကွေးနိုင်ပါသေးတယ်။ သူ နင်ထွက်ပြေးသွားတာကို ကြည့်နေရုံက လွဲပြီး ဘာမှ ထပ်မလုပ်နိုင်တော့ပါဘူး။

"ဂါး"

ဘိုင်အန်ကျားကြီးဟာ လက်လျှော့ ပြန်လာခဲ့ရပါတယ်။ ဝင်္ကံပါထဲက ကြောက်မက်ဖွယ် တိုက်ပွဲထဲမှာ မြကောင်းကင် မြွေဘုရင်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျုံ့လိုက် ကြီးလိုက်နဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးစုံ ပြောင်းလဲပြီးတော့ ဝင်္ကံပါကလွတ်အောင် ကြိုးစား ရုန်းကန်နေပါတယ်။ ကျားကြီးက ပြုံးပြီးတော့

ရေရွတ်လိုက်ပါတယ်....

"ဒီ မြကောင်းကင် မြွေကြီးက ဘယ်လိုလုပ် မှော်ဝင်ပါ ချုပ်နှောင်မှု ကို ခုခံနိုင်မှာ လဲ၊ သူဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစားကြိုးစား နောက်ဆုံးတော့ အလျှော့ပေးရမှာ ပါပဲ"

ဝင်္ကပါ ချုပ်နှောင်မှုဟာ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ သဘာဝ စွမ်းအင်တွေကို ဆွဲငင် အသုံးပြုထားတဲ့ အတွက် အရမ်းကို စွမ်းအားကြီးမားလွန်းပါတယ်။

ဒီ ယင် ယန် စွမ်းအင် ဝင်္ကပါ ဖော်မေးရှင်းဟာ မြကောင်းကင် မြွေကြီးရဲ့ ခံနိုင်ရည် စွမ်းအားထက် အများကြီးကို ကြီးမားပါတယ်။

"ဟားဟားဟား"

သံမဏိ သစ်ပင် ဂျန်က ရေပေါ်မှာ မတ်တတ်ရပ်ပြီးတော့ မြွေကြီးကို ကြည့်ပြီး ရယ်မောလိုက်ပါတယ်။ မြွေကြီးကတော့ အရမ်းကို အစွမ်းကြီး မားလှတဲ့ အဖြူနဲ့ အမည်း စွမ်းအင် စီးကြောင်းတွေရဲ့ ချုပ်နှောင် ရစ်ပတ်ခြင်းကို ခံနေရပါတယ်။

"မြကောင်းကင် မြွေကြီး မင်းအခုငါ့ရဲ့ ဝင်္ကပါ ဖော်မေးရှင်းထဲ ရောက်နေပြီ၊ မင်းဘယ်လို ရုန်းရုန်း လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ အကောင်းဆုံးကတော့ ငါ့ကို မင်းရဲ့ သခင် အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုလိုက်ပါ၊ ဒါဆိုမင်း သိပ် နာကျင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ဂရား"

မြွေကြီးက ခေါင်းကြီးကို မော့ပြီး မြည်ကြွေးလိုက်ပါတယ်။

"မင်းက အညံ့မခံချင်ဘူးပေါ့"

ဂျန်က နားမလည်ပေမဲ့ မြကောင်းကင်မြွေကြီးရဲ့ ဒေါသနဲ့ ရန်လိုမှုကို သတိထားမိပါတယ်။ သူ အေးစက်စက် ရယ်မောလိုက်ပြီးတော့

"မြကောင်းကင် မြွေကြီး ဒီလောက် ကျယ်ပြန့်လွန်းတဲ့ ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်မှာ လူသားတွေသာ အစစ်အမှန် အုပ်ချုပ်သူတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါဆို ယန်မင်းဆက်ဟာ ဒီကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးကို ပေါင်းစည်းပေးခဲ့တာ။ မင်း ဘယ်လောက်ပဲ အစွမ်းထက်တဲ့ ဂျေမွန်းစတား ဖြစ်ဖြစ် မင်း ဘာလုပ်လို့ ရမှာလဲ။ ငါမင်းကို လွှတ်ပေးလိုက်ရင်တောင်မှ တစ်ယောက်ယောက်က မင်းကို လာဖမ်းဦးမှာ ပဲ။ မင်း လိမ်လိမ်မာမာနဲ့ ငါ့ကို အညံ့ခံလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ"

သံမဏိဂျန်က မရပ်မနား ပြောဆိုလိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ သူဘယ်လိုပဲ ပြောပြော မြကောင်းကင် မြွေကြီးကတော့ သူ့ကို အရေးတစ်စက်မှ မစိုက်ပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဂျန်ဟာ ဒေါသပေါက်ကွဲလာပါတော့တယ်။

"ကောင်းပြီလေ... ငါလည်း မင်း ဘယ်လိုဖြစ်မလည်း ဆိုတာ ကြည့်ချင်နေတာ.... မင်းက ခေါင်းမာတယ်ဆိုရင်လည်း ယင် ယန် ဝက်ပါက မင်းထက် ပိုမာတယ်ဆိုတာ မင်း သိလာစေရမယ်"

"ချီ.... ချီ....ချီ..."

အဖြူနဲ့ အမည်း စွမ်းအင် ကြောင်းတွေဟာ မြကောင်းကင်မြွေဘုရင်ကြီးကို ဆုံထဲထည့်ထောင်းသလိုမျိုး ကြိတ်ခြေလာပါတော့တယ်။ ဒါ့ကြောင့် မြွေကြီးရဲ့ အကြေးခွံတွေဟာ ကွဲကြဲ

တော့မတတ် ဖြစ် လာပြီး အောက်က ရေပြင်ဟာ သွေးရောင် စွန်းလာပါ တော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို အကြေးခွံ ကြေသွားခြင်း သွေးချင်းချင်း ကျ အောင် နာကျင်ခြင်း စတာတွေဟာ အရမ်းကို မာနကြီးတဲ့ မြကောင်းကင်မြွေကြီးကို နည်းနည်းလေးမှ ဦးညွှတ်အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

"Shua..."

မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ ရုတ်တရက် လက်သန်းလုံးလောက် အရွယ် ပြောင်းသွားပြီးတော့ အဖြူ အမည်း စွမ်းအင်တွေ ချုပ်နှောင်မှုက နေ ခဏတာ လွတ်မြောက်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စွမ်းအားတွေက ချက်ချင်းပဲ သူ့ကို ပြန်ပြီးတော့ ရစ်ပတ် လွှမ်းခြုံ လာပြန်ပါတယ်။

စွမ်းအင်တွေဟာ လျော့သွားလိုက် ပြန်ဖြစ်လာလိုက်နဲ့ အဆုံးမရှိ စက်ဝိုင်းသဖွယ် ဖြစ်နေပါတယ်။ ဘယ်လောက်တောင်မှ လွတ်မြောက်ဖို့ ခက်ခဲတဲ့ စွမ်းအင် စီကြောင်းတွေလဲ။

"အား....."

လက်သန်းလုံးလောက်ပဲ လုံးပတ်ရှိတော့တဲ့ မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အရမ်းကို ကြီးမားတဲ့ အသွင်ကို ပြန်ပြောင်းလိုက်ပါတယ်။ Serpentwing ထက်တောင်မှ အများကြီး ကြီးထွားသွားပါတယ်။ တစ်ခါတလေ သေးသွားလိုက် တစ်ခါတလေ ကြီးလာလိုက်နဲ့ ကြိုးစား ရုန်းကန်နေပါတယ်။ ဒီလိုနည်းလမ်းသာ သူ့ကို ကြိတ်ခြေနေတဲ့ ယင်ယန် စွမ်းအင်ကို အချိန်တစ်ခု အနှောင့်အယှက် ပေးနိုင်တာပါ။ ဒီလို ကြိတ်ခြေခံရတာဟာ အရမ်းကို နာကျင်လွန်းလှပါတယ်။

မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ ရုန်းကန်နေရင်းနဲ့ ဂျန်ဆီကို ခုန်ဝင်သွားဖို့ ခဏခဏ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယင်ယန် စွမ်းအင် ဝင်ပါ ချုပ်

နှောင်မှုက အရမ်းကို အစွမ်းထက်လွန်းပါတယ်။ ဂျန်အနားကို ကပ်ခွင့် နည်းနည်းလေးမှ မရခဲ့ပါဘူး။

ဆက်တိုက် ရုန်းကန်နေရာကနေ သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ဒဏ်ရာတွေဟာ တဖြည်းဖြည်း ကြီးမားလာပါတယ်။ သူ့အကြေးခွံတွေဟာ ပျက်စီးသွားပါတယ်။ မြစ်မ်းရောင် သွေးတွေဟာ ဖြာထွက်လာပါတယ်။

"Yaaaaaaaaaaaaaa!!!"

"Yaaaaaaaaaaaaaa!!!"

တစ်ခါပြီးတစ်ခါ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်ပါတယ်။

မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ ဆက်ပြီးတော့ ရုန်းကန်နေဆဲပါပဲ။ မွန်းစ တားကြီး တစ်ကောင်အနေနဲ့ သူဟာ အလွန်ကို တစ်ဇွတ်ထိုး ဆန်ပါတယ်။ သူ့ရှေ့က လူသားကို ဘယ်လိုလုပ် အညံ့ခံနိုင်မှာ လဲ။ တကယ်လို့ သူ့ ရှေ့က လူသာ ဇီဖူ တန်ခိုးရှင်ဆိုရင် မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ ဦးညွတ် ကောင်း ဦးညွတ်နိုင်ပေမဲ့ သံမဏိ သစ်ပင် ဂျန်ကတော့ အရည်အချင်း မပြည့်ဝပါဘူး။

"ဟင်..."

အချိန်တော်တော် ကြာလာတဲ့ အခါမှာ ဂျန်ဟာ မျက်မှောင်ကြုတ် လာပါတယ်။

"သူဘယ်လို ဆက်ပြီးတော့ ရုန်းကန်နေနိုင်တာလဲ"

သွေးသံရဲရဲ အရူးအမူး ရုန်းကန်နေတဲ့ မြကောင်းကင်မြွေကြီးကို နား မလည်နိုင်စွာ ကြည့်နေမိပါတယ်။

"ယင်ယန် ဝင်္ကံပါ ဖော်မေးရှင်းရဲ့ အစွမ်းတချို့သာ သုံးထားပေမဲ့ သူ

ဒီလိုဆက်ပြီး ရုန်းကန်နေရင် မကြာခင် အမှုန်ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ သူက ငါ့ကို အညံ့ခံဖို့ ထက် သေမဲ့လမ်းကို ရွေးတာလား။"

ဂျန်က အံ့ကို တင်းတင်း ကြိတ်မိလိုက်ပါတယ်။ သူ့အတွေးနဲ့ မြကောင်းကင် မြွေကြီးကို ရစ်ပတ်လှောင်ဖွဲ့နေတဲ့ အဖြူနဲ့ အမည်း စွမ်းအင် တွေဟာ ပျောက်ကွယ် သွားပါတော့တယ်။

"မြကောင်းကင်မြွေကြီး..."

ဂျန်က ဒဏ်ရာကြီးငယ်နဲ့ မောပန်း နေတဲ့ မိစ္ဆာကြီးကို လက်ညှိုး ညွှန်လိုက်ပြီးတော့

"ငါ မင်းကို ဝင်္ကပါ အစွမ်းသုံးပြီး နှိမ်ခဲ့လို့ မင်းက စိတ်မကျေမနပ် ဖြစ်နေတာမလား၊ မင်းနဲ့ ငါ တစ်ပွဲတစ်လမ်း တိုက်ခိုက်ကြရအောင်၊ ငါ ဝင်္ကပါရဲ့ အစွမ်းတွေကို အသုံးပြုပဲ မင်းကို တိုက်ခိုက်မယ်၊ မင်းငါ့ကို နိုင်ရင်တာနဲ့ ငါမင်းကို လွှတ်ပေးမယ်၊ မင်းရှုံးရင်တော့ ငါ့ကို သစ္စာခံရမယ်၊ သဘောတူလား..."

"Yaaaaaaaaa!"

မြကောင်းကင် မြွေကြီးက ကြောက်မက်ဖွယ် အသံပြုလိုက်ပြီးတော့ ဘဝမီတာလောက် အရှည်ပဲ ရှိတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ပြောင်းလဲ သွားပါတော့တယ်။ ဒီ အရွယ်အစားဟာ သူ့အတွက် အစွမ်းအထက်ဆုံး တိုက်ပွဲဝင် ပုံစံပါ။ သူ ဂျန်ဆီကို ခုန်ပြီး ဝင်သွားပါတော့တယ်။

"ဟမ့်...."

အနက်ရောင် ကျာပွတ်တစ်ချောင်း ဂျန်ရဲ့ ညာလက်ထဲမှာ ပေါ်လာပါတယ်။ ဒီကျာပွတ်မှာ သံချွန်တွေ အများကြီး ရှိနေပါတယ်။ ပြီးတော့ မှော်ရတနာ တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့ သစ်နက်နွယ်ကျာပွတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီရတနာက

သံမဏိ သစ်ပင်ကလန်ရဲ့ ကျော်ကြားတဲ့ ရတနာ တစ်ပါးပါ။ အရမ်းကို အားပြင်းတဲ့ အနက်ရောင် အရိပ်သဏ္ဌာန်သာ မြင်ရတဲ့ ကျာပွတ် ရိုက်ချက်နဲ့ မြကောင်းကင်မြေကြီးကို ရိုက်ချလိုက်ပါတယ်။

"ရွမ်း ရွမ်း"

မြကောင်းကင် မြေကြီးက ကျာပွတ်ချက်တွေကို အလျင်အမြန် ရှောင်တိမ်းလိုက်ပါတယ်။

"ဝုန်း ဝုန်း ဝုန်း"

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်ကတော့ ကျာပွတ်နဲ့ ဆက်တိုက် ရိုက်ချလိုက်ပါတယ်။ ကျာပွတ် စက်ဝိုင်းတွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု ပေါ်လာပြီးတော့ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ပြည့်လာပါတယ်။ စက်ဝိုင်းတွေ အကုန်လုံးဟာ မြကောင်းကင် မြေကြီးဆီကို တိုးဝင်သွားပါတယ်။ စုတ်ပြသံနဲ့ အတူ မြကောင်းကင် မြေကြီးရဲ့ အကြေးခွံနဲ့ အသားစတွေ လွင့်စဉ် ထွက်လာပါတော့တယ်။

"Sssssssssssssssssssss"

မြကောင်းကင်မြေကြီး မြေသံ တွန်လိုက်ပါတယ်။ သူ ဒဏ်ရာတွေ ရနေပေမဲ့ ဆက်ပြီး ခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်နေဆဲပါပဲ။

ဂျန်က အေးစက်စက် ပြုံးလိုက်ပြီးတော့ သူ့လက်ထဲက သစ်နက်နွယ် ကျာပွတ်နဲ့ ဆက်တိုက် ရိုက်ချလိုက်ပါတယ်။ သူ ဒီမြကောင်းကင်မြေကို တိုက်ခိုက်တာ ပထမဆုံး အကြိမ် မဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ ကျာပွတ်သိုင်းမှာ အရမ်းကို အစွမ်းထက်ပြီးတော့ မြကောင်းကင်မြေကြီးကို ကောင်းကောင်း တန်ပြန်ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြကောင်းကင်မြေကြီးက တော်တော် မြန်မြန်ကို ပြေးနိုင်ပါတယ်။ အရင် အချိန်တု

န်းတွေက ဂျန်ဟာ မြွေကြီးကို ဘာမှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခု တော့ မြွေကြီးက ဝက်ပါ အချုပ်အနှောင်ထဲ ပိတ်မိနေတဲ့ အတွက် မထွက်ပြေးနိုင်တော့ပါဘူး။

"မင်းဘယ်လိုထင်လဲ"

ဂျန်က မတ်တတ်ရပ်နေပြီးတော့ ကျာပွတ်ရှည်ကြီးနဲ့ ဝှေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်နေပါတယ်။ ကျာပွတ်က ရိုက်ချက်တွေဟာ တောင်လေးတစ်တောင်ကိုတောင် ကွဲအက်သွားစေနိုင်တဲ့ ခွန်အားတွေ ပါဝင်ပါတယ်။ မြကောင်းကင်မြွေကြီးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နေရာ တော်တော်များများမှာ အက်ကွဲရာတွေ ပေါ်နေပါတယ်။

"ငါ့ မင်းထက် အစွမ်းထက်လို့ မင်းငါ့ကို သစ္စာ ခံသင့်တယ်"

"ဖန်း..."

မှော်ရတနာဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ရိုက်ချမိသွားပါတယ်။ ဂျန်ဟာ နှောင်းပိုင်း ဇင်ကျန် တန်ခိုးရှင် ဖြစ်တဲ့ အတွက် သူဟာ လုံးဝ ဖိနှိပ်ထားနိုင်ပါတယ်။

"ရှုး"

ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ကခုန်နေတဲ့ ကျာပွတ်ရိုက်ချက်ကို မြွေကြီးက ရှောင်တိမ်းလိုက်ချိန်မှာ မြွေကြီး ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မိတာတော်တော်များကွာဝေးတဲ့ နေရာမှာ ပြန်ပေါ်လာပါတယ်။

သံမဏိ သစ်ပင် ဂျန်ဟာ အလွန်အမင်း အံ့သြသွားပြီးတော့ ရုတ်တရက် မျက်နှာ တော်တော် ပျက်သွားပါတယ်။

"Sssssssss"

မြကောင်းကင်မြွေကြီးက စိတ်လှုပ်ရှားစွာ မြည်တွန်လိုက်ပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ခန္ဓာကိုယ်ကို အနည်းငယ် နွဲ့နောင်းလိုက်တာနဲ့ သူဟာ အကွာအဝေး တော်တော်များများကို ပျောက်ကွယ်ပြီး တယ်လီပို့နဲ့ ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ (တယ်လီပို့ - နေရာ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာကို ပြေးသွား ခုန်သွားစရာမလိုပဲ ရုတ်တရက် ကိုယ်ပျောက် ရောက်ရှိသွားခြင်း)

"သေပေတော့...."

သံမဏိ ဂျန်ရဲ့ မျက်နှာဟာ ရုပ်ဆိုး ခက်ထန်လာပါတယ်။ သူဟာ ရူးသွပ်သွားပုံရပါတယ်။

ဝုန်းအုန်းအုန်း....

ဝင်္ကပါ ဖော်မေးရှင်းဟာ တစ်စစ ဖြစ်သွားပြီးတော့ အဖြူနဲ့ အမည်း စွမ်းအင် ပမာဏ အများကြီးဟာ မြကောင်းကင်မြွေကြီးကို ဦးတည် ရိုက်ချလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြကောင်းကင် မြွေကြီးက သံမဏိ သစ်ပင် ဂျန်ကို အေးစက်စက် တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီးတော့ ကိုယ်လေးရိမ်းနွဲ့ပြီး နေရာမှာ ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။

"ဝုန်း"

အဖြူနဲ့ အမည်း စွမ်းအင်တွေဟာ နေရာတင် ဆုံတွေ့မှုဖြစ်ပြီးတော့ အရမ်းကို အစွမ်းပြင်းထန်တဲ့ ပေါက်ကွဲမှု စွမ်းအင်အသွင် ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။

"ခွေးမသား...."

သံမဏိ သစ်ပင် ဂျန်ဟာ လက်သီး လက်မောင်းသန်း ဒေါသတကြီး အော်ဟစ် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။

"Void Blink!...Void Blink!"

(အချိန်နှင့် စကြဝဠာ ဆက်တိုက် ဖြစ်ပေါ်မှုစီးကြောင်းတွင် ခုန်သွား နိုင်စွမ်း)

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန် မျက်စိတွေ နီရဲပြီး ရူးသွပ်ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။

"မြကောင်းကင် မြွေကြီးက Void Blinkကို သုံးနိုင်သွားပြီ၊ ဖက်ပဲ၊ ဒါ ဂျိကလန်က ကောင်လေးကြောင့် ပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ အဲဒီ ဂျိကလန်က ခွေးမ သားလေးက မြကောင်းကင် မြွေကြီးနဲ့ ဆက်တိုက် တိုက်ပွဲတွေ ဝင်လာ ခဲ့တာ၊ သူ့လက်ချက်ကြောင့် မြွေကြီး အစွမ်းတွေ တိုးလာတာ ဖြစ်မယ်၊ ဒါကြောင့် ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်း အဆင့်ကို ရောက်သွားပြီးတော့ Void Blinkကို သုံးနိုင်သွားတာနေမယ်"

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်ဟာ လုံးဝကို ပေါက်ကွဲနေပါပြီ။

ဒီ ချိုင့်ဝှမ်းလွင်ပြင် ဒေသမှာ မြကောင်းကင်မြွေကြီးက တစ်ကောင် တည်း ရှိပါတယ်၊ ဒါဆီယန် မင်းဆက် အုပ်ချုပ်တဲ့ နယ်မြေ အကျယ်ကြီး ထဲမှာ တောင် တော်တော် နည်းနည်းပဲ ရှိပါတယ်၊ သံမဏိ သစ်ပင် ဂျန် ဟာ မြကောင်းကင် မြွေကြီးတွေ ဘယ်လောက် အစွမ်းထက်တယ်ဆို တာ နားလည်လို့ ဒီတစ်ကောင်ကို သူအရမ်းကို ယဉ်ပါးအောင် ထိန်းချုပ် ချင်တာပါ။

ပြောရမယ်ဆိုရင် မွန်းစတာကြီးတွေဟာ ရေတွေ အဆိပ်တွေ မီး တွေ စတဲ့ ဓာတ်ကြီးတွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းရှိပါတယ်၊ ရေကြို့ဘု ရင်လို Serpentwing လို ဂျေမွန်းစတား မဟုတ်တဲ့ ကောင်တွေတောင်မှ ဒီလို အစွမ်းတွေ ရှိကြပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဂျေမွန်းစတား မြကောင်းကင်မြွေကြီးကတော့ ဒီလိုထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ ထူးထူးခြားခြား အ စွမ်းတစ်မျိုး မရှိသလိုပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ တစ်ခုခုတော့ ရှိပါတယ်။

မြကောင်းကင်မြွေကြီးရဲ့ သဘာဝ အစွမ်းက အရမ်းကို အင်အားကြီးလွန်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ အဆင့်နိမ့်နေတဲ့ အချိန်မှာ သူ့အစွမ်းကို အပြည့်အဝ ထိန်းချုပ် အသုံးပြုနိုင်ပါဘူး။ သာမန်မွန်းစတားတွေ ဟိုတျန် အဆင့်မှာ ရေကို မထိန်းချုပ် နိုင်သလိုမျိုးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဇင်တျန်မှာတော့ ထိန်းချုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီမြကောင်းကင်မြွေဘုရင်ရဲ့ သဘာဝ အစွမ်းကတော့ Void နဲ့ ဆက်နွှယ်နေပါတယ်။ သူဟာ ဇင်တျန် အဆင့်မှာတော့ ပထမဆုံးသူ ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်း အဆင့်ကို ရောက်ရပါမယ်။ ရောက်ပြီးမှ သာ ဆက်တိုက် Void ဘာမှ မရှိခြင်းနဲ့ တစ်သားတည်း အဆင့်ကို ခုန်တက်နိုင်တာပါ။ ဒီအချိန်မှာ ဆို သူဟာ Void Blink အစွမ်းကို အသုံးပြုနိုင်ပါပြီ။

"Void Blink"

သံမဏိ သစ်ပင်ဂျန် အံကြိတ်လိုက်ပါတယ်။

"Void Blinkကို သုံးနိုင်တဲ့ မြကောင်းကင် မြွေဘုရင်ဟာ နောက်ဆိုရင် ပိုပြီးတော့ အစွမ်းတွေ ထက်လာဦးမှာ "

Void Blink...

ဒီအစွမ်းဟာ မြကောင်းကင်မြွေကြီးကို လျှို့ဝှက်တဲ့ နေရာတွေကို ကြိုသလို သွားလာလို့ ရစေပါတယ်။ ကမ္ဘာရဲ့ ဝိညာဉ် သစ်သီးကိုတောင်မှ နေရာသိရင် ဝင်ခိုးလို့ ရပါသေးတယ်။ ဒီလိုအချိန်မှာ ဆိုရင် သူဟာ ကြောက်မခန်းလိလိကို အစွမ်းတွေ တိုးတက်လာပါတယ်။ မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ အရှေ့ပိုင်းတောင် နွဲ့တောကို ခွာပြီးတော့ ခရီးရှည် ထွက်တော့မယ် ဆိုတာကို မေးခွန်းတောင် မေးဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။ တခြားနေ

ရာတွေကို ခြေဆန့်တာက သဘာဝ ရတနာတွေကို ရှာတွေ့ဖို့ အခွင့်အလမ်း ပိုများ တယ်လေ။ ဒါဆို အစွမ်းတွေ တိုးတက်တာ ပိုမြန်မှာ ၊ သက်သောင့်သက်သာ အမြဲနေတာက အစွမ်းတွေကို ဖြုန်းတီးတာပါပဲ။

"သူ ငါ့ကို မုန်းတီးသလောက်ဆိုရင် နောင် အနာဂတ်မှာ ဒီချိုင့်ဝှမ်းဒေသကို ပြန် လာပြီးတော့ ငါ့ကို လာရှာပြီး လက်စားချေမှာ ပဲ"

ဂျန်ဟာ ကြောက်လည်း ကြောက် ဒေါသလည်း ထွက်လာပါတယ်။

"အား...."

သံမဏိ သစ်ပင် ဂျန်ရဲ့ အော်ဟစ်လိုက်သံဟာ ရေတွေကိုတောင်မှ ပေါက်ကွဲသွားစေပါတယ်။

သူတော်တော်ကို ဒေါသထွက်နေတာပါ။

"ဒါတွေအကုန်လုံးက ဟို ဂျီကလန်က ကောင်လေးကြောင့် ပဲ"

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန် အံ့ကြိတ်လိုက်ပါတယ်။ သူ့နှလုံးသားထဲမှာ မုန်းတီးမှုတွေပဲ ပြည့်နေပါတယ်။ ဂျီကလန်ရဲ့ ကောင်လေးသာ မြကောင်းကင်မြွေကြီးကို ဒီလောက် တိုးတက်အောင် မလုပ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် သူနဲ့ တိုက်ပွဲမှာ ဘယ်လိုလုပ် နောက်တစ်ဆင့် တိုးတက်သွားနိုင်မှာ လဲ။ အဲဒါဆိုရင် သူ မြွေကြီးကို ယဉ်ပါးအောင် ထိန်းလို့ ပြီးနေပြီ။ အခုတော့ သူ့မှာ မြွေလည်း မရပဲ ကြောက်စရာ ရန်သူ တစ်ကောင်ပဲ ရခဲ့တယ်။ မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ ဒီရန်စကို သေချာ တေးမှတ်ထားမှာ ပဲ။

အရမ်းကိုကြီးမားတဲ့ ဝက်ပါ ဖော်မေးရှင်ကြီး ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။ ဂျန်ဟာ ဖော်မေးရှင်း အလံတိုင်လေး စုလုံးကို သိမ်းဆည်း လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ရက်စက်တဲ့ အရိပ်တွေ ဖြာထွက်နေပြီးတော့ ရေပေါ်မှာ သာသာယာယာ လမ်းလျှောက်သွားပါတယ်။

"ဆရာ..."

ဘိုင်အန်ကျားကြီးဟာ အနက်ရောင်ဝတ် လူအသွင် ပြန်ပြောင်းလဲသွားပြီး ပျံဆင်းလာပါတယ်။ သူ့ဆရာရဲ့ မျက်နှာ အမူအရာကို တွေ့လိုက်ရတော့ မြွေကို ထိန်းချုပ်မှုဟာ မအောင်မြင်မှန်း နားလည်သွားပါတယ်။ သူမြန်မြန် ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်

"ဒေါသထိန်းပါ ဆရာ.... မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ တော်တော်ကို ရူးမိုက်ပါတယ်။ ဆရာသူ့ကို သတ်မိတာ သူ့အပြစ်ပါပဲ"

"သူမသေပါဘူး..."

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန် အေးစက်စက် ပြောလိုက်ပါတယ်။

"သူက မသေဘူးလား"

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူက အရမ်းကို အံ့သြနေပါတယ်...

"အဲဒါဆို..."

သံမဏိသစ်ပင်ဂျန် ခေါင်းညိတ် လိုက်ပြီးတော့

"ပြောရမယ်ဆိုရင် သူ Void blink ကို နားလည်သွားခဲ့ပြီးတော့ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားတာပဲ"

"ဒါပေမဲ့... ဒါ... ဒါ..."

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။

မြကောင်းကင်မြွေကြီးက ဒီလို အရေးကြုံတဲ့ အချိန်မှာ Void blink ကို နားလည်သွားခဲ့တယ်....

"ဒါတွေက ဂျိကလန်က ကောင်လေး လက်ချက်ပဲ"

ဂျန် အေးစက်စက် ပြောလိုက်ပါတယ်။

"သူ့အစွမ်းက မြကောင်းကင်မြွေကြီး အစွမ်းနဲ့ အတူတူလောက်ပဲ၊ မကြာခဏ စိန်ခေါ်တိုက်ပွဲတွေမှာ မြကောင်းကင်မြွေကြီးက အစွမ်းတွေ အများကြီး တိုးတက်လာတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီတိုက်ပွဲမှာ သူဟာ ကမ္ဘာကြီးကို အာရုံခံမိသွားပြီးတော့ Void နဲ့ တစ်သားတည်း ဖြစ်သွား တာပြီး Void blink ကို စသုံးနိုင်သွားတာပဲ၊ ငါ သူ့ကို အရေခွံနွာမှ ရမယ်၊ နို့မို့ဆို ငါ့ နှလုံးသားထဲက ဒေါသမီးကို ငြိမ်းသတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး "

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူက ခေါင်းညိတ် ထောက်ခံလိုက်ပါတယ်။

"စိတ်မပူပါနဲ့ ဆရာ၊ ဒီကိစ္စတွေ မဖြစ်ခင်က ကျွန်တော် ဆူးချွန်အန က်တွေနဲ့ သူ့ကို ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်၊ ဒီ ဆူးချွန်တွေမှာ ရေခဲပန်း အရည်နဲ့ သုတ်ထားတာ၊ တချို့ ရေခဲပန်း အရည်တွေ သူ့ကိုယ်ပေါ်ကို စွန်းထင်းနေလောက်ပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ သာ ရေခဲပျားကို လွှတ်လိုက်ရင် သူ့ ကို သေချာပေါက် ရှာတွေ့မှာ ပဲ"

"ကောင်းတာပေါ့၊"

ဂျန် သူ့လက်မောင်းက ဝတ်ရုံကြီးထဲကနေ အညိုရောင် ပျားအုံတစ် ခုကို ထုတ်လိုက်ပါတယ်၊ ပျားအုံကို လွှတ်လိုက်တော့ ကျောက်မျက်လို တချို့နေရာတွေမှာ ကြည်နေတဲ့ ပျားလေးတွေ ထွက် လာပြီးတော့ အရမ်းမြန်တဲ့ နှုန်းနဲ့ ပျံသန်းထွက်ခွာသွားပါတယ်။

"လိုက်ကြရအောင်..."

ဂျန်နဲ့ ဘိုင်အန်ကျားကြီးဟာ ရေခဲပျားလေးတွေ နောက်ကနေ မြန်မြန် ပြေးလိုက်လာပါတယ်။

သူတို့ တွေ ထွက်ခွာသွားတော့ ရေထဲကနေ မြစိမ်းရောင် မြွေကြီးတစ်ကောင် ခေါင်းပြူထွက်လာပါတယ်။ မြစိမ်းရောင် မြွေကြီးက မျှော်လင့်ချက်နဲ့ အဝေးကို ကြည့်နေပါတယ်။ သူဟာ နင်နဲ့ တိုက်ပွဲတော်တော်များများ တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် လက်ရည်တူနေတာကို သိလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နင်က သူ့ကို ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်း အဆင့်ကို ရောက်အောင် ကူညီခဲ့လို့ သူ Void blink ဆိုတဲ့ အစွမ်းကို နားလည်ပြီးတော့ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့တာ။ သူဟာ နင်ကို ကျေးဇူးတွေ တင်နေပါတယ်။

"Sssssssss"

မြကောင်းကင်မြွေကြီးဟာ အသံတိုးတိုးလေး ပြုလိုက်ပါတယ်။ သူဟာ နင် လွတ်မြောက်နိုင်ပါစေလို့ မျှော်လင့်နေမိတယ်။ သူ လုပ်ပေးနိုင်တာကို လုပ်ပေးခဲ့ပြီးပြီ။ အခုဆို သူ့မှာ အရမ်းကို အစွမ်းထက်တဲ့ ထွက်ပြေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းရှိနေပြီ။ ဒါပေမဲ့ ပါဝါအနေနဲ့ ဆိုရင် သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်ဟာ သူ့ထက်အများကြီး အစွမ်းထက်နေပါသေးတယ်။

Chapter 1 ပြီးပါပြီ

Chapter 2

(ရေအိုင်ငယ်လေးတွင် တာအိုဉာဏ်အလင်း ရရှိခြင်း)

ဂျီနင်ကတော့ သူ့ရဲ့ ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်း ကိုယ်ဖော့သိုင်းကို အားကိုးပြီးတော့ လေအလျင်လို မြန်မြန်ဆန်ဆန် ထွက်ပြေးနေပါတယ်။ အရှေ့ပိုင်းတောင် နွံတောကို ကျော်ဖြတ် ပြီးသွားတဲ့ အခါမှာ လည်း သူမြန်မြန် ဆက်ပြေးနေတာပါ။ ကီလိုမီတာ ထောင်နဲ့ ချီအောင် ပြေးပြီးတော့ တောအုပ် အထပ်ထပ်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီးသွားတဲ့ အခါမှာ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်လိုက်ပါတယ်။ အခုဆိုရင် ရွှေကျီးကန်းဖြစ်တဲ့ နေမင်းကြီးဟာ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းထဲ တဖြည်းဖြည်း ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းက နေပြီးတော့ ဆည်းဆာ ရောင်ခြည်တွေဟာ ဖြာထွက်နေပြီး အလင်းရောင် အနည်းငယ်တော့ ကျန်ပါသေးတယ်။

"ဟူး..."

နင် သူ့နဖူးက ချွေးတွေကို လက်ပြန် သုတ်လိုက်ပါတယ်။

"ငါ ရေပေါ်မှာ ကီလိုမီတာ သုံးရာကျော်ပြေးခဲ့ပြီး မြေပြင်မှာ ကီလိုမီတာ တစ်ထောင်ကျော် ပြေးလွှားခဲ့ရတယ်။ ငါ တတ်နိုင်သလောက် အမြန်ဆုံး ပြေးခဲ့ရတာ၊ ငါ တစ်ခါမှ ဒီလို မပြေးခဲ့ဖူးဘူး၊ ငါ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လို

ခန္ဓာကိုယ်က ချွေးတွေ ဒီလောက် ထွက်လိမ့်မယ်လို့ မထင်မိဘူး။"

နင်ဟာ အရှေ့ပိုင်းတောင်နွံတောကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ ကီလိုမီတာ ထောင်ကျော်ကို သူ့ရဲ့ အမြန်ဆုံး အလျင်နဲ့ ပြေးလွှားခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အလွန်မောပန်းနေပြီး အခုဖြည်းဖြည်းချင်းပဲ လျှောက်လာ နေပါတော့တယ်။ သူ့ရှေ့မှာ တော့ ကြာပန်းတွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့ ရေအိုင်ငယ်လေး တစ်ခုရှိပါတယ်။ ပန်းတွေကတော့ ရွှံ့ညွန်တွေ ပေကျံနေခြင်းမရှိပဲ သူတို့ ရဲ့ ပင်စည်က တည့်တည့်မတ်မတ် ရွှံ့ထဲကနေ ထိုးထွက်နေပါတယ်။ ကြာပန်းရနံ့တွေ မွှေးပျံ့နေပြီး ဒီအနံ့တွေကို ရှူမိသွားတဲ့ နင်ဟာ စိတ်ကြည်လင်သွားပြီး ပြုံးလိုက်မိပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ ရေအိုင်ငယ်လေးဘေးမှာ ထိုင်ချလိုက်ပါတော့တယ်။

"ငါ ဒီ ဘေးရန်တွေကို ကျော်ဖြတ်လာနိုင်ပြီလို့ ထင်တာပဲ"

နင် လက်ဝှေ့ယမ်းလိုက်တဲ့ အခါ ကြည်လင်သန့်ရှင်းတဲ့ ရေတွေ ပြည့်နေတဲ့ ဝါးဆစ်ခွက်လေး တစ်ခွက် ပေါ်လာပါတယ်။ သူ ရေကို တဝသောက်လိုက်ပါတော့တယ်။

"မြွေစိမ်းလေး ဘာတွေ ဖြစ်နေပြီလည်း မသိဘူး"

နင် သက်ပြင်း ချလိုက်မိပါတယ်။

"မြွေစိမ်းလေးရေ ငါ့ကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ ၊ ငါလည်း မင်းကို မကယ်နိုင်သေးပါဘူး၊ ငါအနည်းဆုံးတော့ ဇင်ကျန် အဆင့် ရောက်နေရမှာ"

"ဇင်ကျန်..."

နင် ဒါကို တွေးမိပြီးတာ့ စိုးရိမ်စိတ်တွေ ဝင်လာပါတယ်။

အနီရောင် ကောင်းကင်ကိုးဆင့် ဖင်းဂျေကျင့်စဉ်ဟာ အရမ်းကို အစွ

မ်းထက်ပါတယ်။ အလွန်အလွန်ကို အစွမ်းထက်သလို လေ့ကျင့်အောင်မြင်ဖို့ လည်း အရမ်းခက်ခဲပါတယ်။ ကျောထောက်နောက်ခံ ကောင်းကောင်း ရှိတဲ့ သူတောင် အောင်မြင်ဖို့ ခက်ခဲလွန်းပါတယ်။

"အဖို့နဲ့ အမကို ပေါင်းစည်းပြီး မီးနှင့် ရေကို တသားတည်း"ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် စွမ်းဆောင်လို့ ရမှာ လဲ။

"အင်း... ငါ နောက်တစ်ဆင့် အောင်မြင်ဖို့ ဘာဆက်လုပ်ဖို့ လိုလဲ"

နင် ခါးသီးစွာ တွေးနေမိပါတယ်။

"ဟူး"

လေပြည်ညင်းလေး တိုက်ခတ်သွားပါတယ်။ အေးမြတဲ့ နွေရာသီ ည လေညင်းလေးဟာ အရမ်းကို အရသာရှိလှပါတယ်။ လေပြည်ညင်းလေး က ကြာပန်းတွေကိုလည်း ဆော့ကစားသွားပါတယ်။ ကြာပန်းလေးတွေ ဟာ ယိမ်းနွဲ့ ကခုန်သွားကြပါတယ်။

လေအရိပ် ခြေလှမ်းမှာ ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားအဆင့်ကို ရောက်သွားပြီး တဲ့ နောက် နင်ရဲ့ စိတ်ဟာ လေနဲ့ တစ်သားတည်းအဆင့်မှာ ရှိနေတယ် လို့ လည်း ပြောလို့ ရပါတယ်။ လေညင်းလေးဟာ ကြာပန်းလေးတွေနဲ့ ကစားသွားတဲ့ အခါမှာ တော့ သူဟာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း အာရုံရသွားခဲ့ ပါတယ်....

"ဟင်..."

နင်ဟာ စူးစူးတဲ့ အရိပ်အယောင်တွေ မျက်နှာမှာ ပေါ်လာပါတယ်။

"လေက ကြာပန်းတွေကို တိုက်ခတ်သွားတော့ သူတို့ တွေ ဘယ် ညာ ယိမ်းနွဲ့သွားကြတယ်"

သူ ရုတ်တရက် တစ်ခုခုကို သဘောပေါက် သွားခဲ့တယ်။

"သစ်ရွက်တစ်ရွက်ကို လေတိုက်လိုက်ရင် သူလွင့်ချင်ရာကို လွင့်သွားမှာ ... ဦးတည်ချက် မရှိဘူး..."

"သစ်ပင်ပုလေးတွေ ဆိုရင်တော့ လေတိုက်ရင် ဘယ်ညာ ယိမ်းနဲ့နေ မှာ ပဲ၊ သူ့မှာ အရွက်အကြီးကြီးတွေလည်း မရှိဘူး။"

"ဒါပေမဲ့ ကြာပန်းတွေကျတော့ လေတိုက်ခံရရင် ကြာပန်းပွင့်ဖတ်ကြီးတွေက ဘယ်ညာ လှုပ်ရှားသွားပြီးတော့ လေရဲ့ အားကို ချေဖျက်လိုက်ကြတယ်"

နင်ဟာ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်မိတယ်၊ ညကတော့ လုံးဝ ရောက်သွားတာ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကောင်းကင်မှာ တော့ လရဲ့ အလင်းရောင်ကို မှိန်မှိန်လေး တွေ့နေရပါပြီ၊

"နေမင်းဖြစ်တဲ့ ရွှေကျီးကန်းဟာ အိပ်ပျော်သွားပြီးတော့ ယုန်ဖြစ်တဲ့ လဟာ နိုးထလာတယ်..... "

"ဘယ်လှည့် ညာလှည့်"

"နေနဲ့ ည.... နေ့ဆိုတာရှိနေလို့ ညဆိုတာ ရှိနေခဲ့တာ...."

နင် တီးတိုးလေး ဆက်ရေရွတ် လိုက်ပါတယ်...

"မှောင်အတိ ဖုံးနေတဲ့ အချိန်မှာ အလင်းရောင် သေးသေးလေးဟာ အရမ်းကို တောက်ပတယ် ထင်ရတယ်... ဘယ်ညာ ယိမ်းနဲ့သွားတဲ့ ကြာ ပန်းပွင့်ဖတ်တွေဟာ တိုက်ခတ်နေတဲ့ လေပြည်ညင်းရဲ့ အားကို ချေဖျက် လိုက်ပြီးတော့ နေရာမှာ တင် ရပ်နေတယ်..."

နင် မျက်စိမှိတ် လိုက်ပါတယ်။

သူ့ဝိညာဉ်ဟာ ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်းမှာ ရောက်ရှိနေပြီးတော့ သူဟာ လေပြည်လေးနဲ့ ရေအိုင်ထဲက ကြာပန်းလေးတွေနဲ့ တစ်သား ဖြစ်သွားပါတယ်။

သူဟာ အရမ်းကို လေးနက်တဲ့ ဥပဒေသ တစ်ခုကို နားလည်သွားပါတယ်။ စကြဝဠာ တည်ရှိနေတည်းက ရှိတဲ့ အလွန်ကို ရှေးကျတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု တာအို..... လေအလျင်ဟာ တာအိုကို သယ်ဆောင်သွားသလို တာအိုဟာလည်း အလွန် ကျယ်ပြန့်ပြီးတော့ နားလည်ဖို့ မကုန်နိုင်တဲ့ အရာတစ်ခုပေါ့.... ဒါပေမဲ့ လေအလျင်ဟာ ကြာပန်းတွေကို ဖြတ်သန်းသွားတဲ့ အခါမှာ ဒီအချိန်မှာ နင်ဟာ တာအိုရဲ့ အလင်းကို ကြာပန်းတွေကနေ တစ်ချက် ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရပါတယ်။ တာအိုရဲ့ အနှစ်သာရ အမှန်တရားရဲ့ အရိပ်အယောင်ကို ရှာတွေ့နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

နင်ဟာ ရေအိုင်ငယ်လေး ဘေးမှာ ကြာပန်းသဏ္ဌာန် တင်ပလွင်ခွေချိတ်ထိုင်နေဆဲပါပဲ.... သူရှာတွေ့ခဲ့တဲ့ ကြာပန်းလေးတွေ ယိမ်းနွဲ့မှုက တာအိုရဲ့ အစွန်အဖျားကို ဆက်ပြီးတော့ တရားဆက်ထိုင် သုံးသပ်နေဆဲပါပဲ....

တာအိုကို သဘောပေါက်ဖို့ ဆိုတာ သုံသပ်ခြင်းသာ အဖြေအတွက် မျှော်လင့်ချက် ရှိပြီးတော့ တစ်ယောက်ယောက်ကို မေးမြန်းခြင်းဟာ အဖြေထွက်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး

ဒီအချိန်လေးအတွင်းမှာ သူ့ဝိညာဉ်၊ သူ့အတွေး၊ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အ

ရာအားလုံးဟာ ပေါင်းစည်းသွားပြီးတော့ သူဟာ တာအိုရဲ့ အရိပ်အယောင် တစ်ခဏ ထိတွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တာအိုကို လုံးဝ ထိတွေ့ဖို့ အတွက်တော့ မဖြစ်မနေ လိုအပ်ချက်တစ်ခု ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်း အဆင့်ကို ရောက်ရမှာ ပါ။ တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဟာ ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်းဖြစ်တဲ့ အချိန်မှာ ထာဝရတာအိုကို ထိတွေ့ခွင့်ရပါတယ်။

"....."

ရေစီကြောင်းလေးဟာ ကျောက်ဆောင်ပေါ်က မြက်ပင်လေးရှိတဲ့ နေရာကနေ စီးကျလာပါတယ်။

"ဂူ...ဂူ...ဂွမ်"

နင်လာခဲ့တဲ့ တောအုပ်နေရာဟာ အခုတော့ သီချင်းဆိုနေတဲ့ ဖားတွေနဲ့ ပြည့်နေပါတယ်။

တဖြည်းဖြည်းချင်း...

အလင်းတန်းတွေဟာ နင်ကို လွှမ်းခြုံသွားပါတယ်။ နင်ကတော့ ကြာပန်းသဏ္ဌာန် ထိုင်နေဆဲပါ။ ပထမဆုံး ရေသဏ္ဌာန် အလင်းတန်းတွေ ပေါ်လာပြီးတော့ နင်ကို ဝန်းရံထားတဲ့ အရမ်းကိုကြီးမားတဲ့ ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်ကြီးတွေ အသွင်ကို ပြောင်းသွားပါတယ်။ နင်ကို ဝန်းရံပြီး ရေသဏ္ဌာန် ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်တွေဟာ တစ်ချပ်ပြီး တစ်ချပ် ပေါ်လာပြီးတော့ လေပြည်ညင်းလေး ကလေး တိုက်ခတ်နေပါတယ်။

ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပဲ မီးတောက် အစက်အမှုန် အလင်းတွေဟာ စုစည်းလာပြီးတော့ မီးတောက်ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်တွေ အသွင်ပြောင်းသွားပါတယ်။ အရမ်းကိုကြီးမားတဲ့ မီးတောက်ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်တွေဟာလည်း နင်ကို ဝန်းရံထားလိုက်ပါတယ်။

ကြာပန်းပွင့်ဖတ် ၊လွှာဟာ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

ပထမ အလွှာကတော့ ရေကြာပန်း ပွင့်ဖတ်တွေ ဖြစ်ပြီးတော့ ဒုတိယ အလွှာကတော့ မီးတာက် ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်အလွှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလွှာတိုင်းမှာ ပွင့်ဖတ် ၃ခု စီ ရှိပါတယ်။

"ဟူး..."

ရေနဲ့ မီးဟာ ယှက်နွယ်သွားပါတယ်။ လေပြင်းဟာ တိုက်ခတ်လာပါတယ်။

ဟူး...ဟူး...ဟူး...

ကြာပန်းပွင့်ဖတ် အလွှာ ၂ခုမှာ လေဟာ ဘယ်ကမှန်းမသိ တိုက်ခတ်နေပါတယ်။ အလွှာ ၂ခုဟာ တဖြည်းဖြည်း လှည့်ပတ်လာပါတယ်။ အောက်ပိုင်း ကြာပန်း အလွှာဟာ ဘယ်ဘက်ကို ဦးတည် လည်ပတ် လာပြီးတော့ အပေါ်ကြာပန်းလွှာဟာ ညာဘက်ကို ဦးတည် လည်ပတ်လာပါတယ်။ အလွှာ ၂ခုဟာ လုံးဝကို ဆန့်ကျင်ဘက်ကို လည်ပတ်နေကြပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အားပြင်းလာပါတယ်။ နင်ကတော့ သူ့အတွင်းအားတွေကို အသုံးမပြုထားသေးပါဘူး။

အကုန်လုံးဟာ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပျက်နေတာပါ....

"Sou..."

မြေခွေးညို တစ်ကောင်ဟာ တောအုပ်ထဲကနေ ခုန်ထွက်လာပါတယ်။ သူ့ ကျောက်စိမ်းရောင် တောက်ပနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက အဝေးက သားမွေးနဲ့ လူငယ်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေပါတယ်။ မီတာတော်တော် ကြီးမားကျယ်ပြန့်တဲ့ ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်ကြီးတွေက လူငယ်ကို ဝိုင်းရံ လှည့်ပတ်နေတာက မြေခွေးကြီးကို အနည်းငယ် တုံ့ဆိုင်း သွားစေပါတယ်။ တိ

ရုတ္တန် တစ်ကောင်အနေနဲ့ သူဟာ ဉာဏ်ရည် နိမ့်ပါးပေမဲ့ သူ့ ဆဋ္ဌမအာရုံအရ ဒီ ရေမီး ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်တွေဟာ ဒီကမ္ဘာရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုထက် မပိုဘူးဆိုတာကို ပြောနေပါတယ်။ ကောင်းကင်က တိမ်တိုက်တွေလိုပေါ့၊ ဒီဟာတွေကို စိတ်ထဲထားဖို့ မလိုဘူးလို့ ထင်နေပါတယ်။

မြေခွေးညိုကြီးက သူ့အစွယ်တွေကို ပြင်လိုက်ပြီးတော့ လူငယ်လေးကို ကြည့်နေဆဲပါပဲ။

သူ အရမ်းကို ဆာလောင်နေတာပါ....

သားမွေးဝတ်စုံ ဝတ်ထားတဲ့ လူငယ်လေးကတော့ မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေဆဲပါပဲ။ သူဟာ အိပ်ပျော်နေသလိုမျိုး ပြန်လည် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းလည်း ရှိပုံ မရပါဘူး။ ပြီးတော့ သူ့အသားက အရမ်းကို နူးညံ့ပြီး အရသာ ရှိပုံပေါ်ပါတယ်။ မြေခွေးညိုကြီးဟာ သွားရေတမြားမြား ကျလာပါတယ်။

သူ တုံ့ဆိုင်း မနေတော့ပါဘူး။

"Souf..."

မြေခွေးညိုကြီးဟာ ဝတ်စုံဖြူနဲ့ လူငယ်လေးကို အစွယ် တဖွေးဖွေးနဲ့ ကိုက်ဖို့ ပြင်ပြီး ခုန်အုပ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်ကြီးတွေနဲ့ ဂမီတာလောက် အကွာကို ရောက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ

"ဝုန်း..."

ကြာပန်း လွှာ ၂ခုကနေ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ လေအလျဉ်ဟာ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ဖျက်ဆီးမှုအစွမ်းတွေ ပါနေသလိုပါပဲ။ မျက်စိ တစ်မှိတ်အချိန်မှာ ကို မြေခွေးကြီးဟာ အသားစလေးတွေ ဖြစ်သွားပြီးတော့ သွေးတွေ နေရာအနှံ့

ပြန့်ကျဲကုန်ပါတယ်။

ည ရောက်လာခဲ့ပါတယ်....

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်နဲ့ ဝတ်စုံနက်ဝတ် လူအသွင်ပြောင်းထားတဲ့ သူ့ရဲ့ ဘိုင်အန်ကျားကြီးဟာ ရေခဲ ပျားလေးတွေနောက်ကို တောတောင်တွေ အထပ်ထပ် ဖြတ်ကျော်ပြီး လိုက်လာကြပါတယ်။ ရေခဲပျား ဆိုတာက တော့ ပျားလေးတွေပါပဲ။ အရမ်းကို ကြီးမားတဲ့ ပျံသန်းနိုင်တဲ့ သားရဲကြီး တွေ မဟုတ်သလို မိစ္ဆာကြီးတွေလည်း မဟုတ်ဘူး လေ။ ဒါကြောင့် ပျား လေးတွေ ဘယ်လောက် နှေးမလည်း ဆိုတာ သိနိုင်ပါတယ်။ နင်ရဲ့ ၁၀ ပုံ ၁ ပုံတောင် မမြန်ပါဘူး။

"ဒီ ဂျိုကလန်က ကောင်လေးက တော်တော်ကို မြန်တာပဲ"

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်ရဲ့ မျက်နှာဟာ ပုပ်သိုးပြီးတော့ ရက်စက်မှုတွေ ပြည့်နေပါတယ်။

"အရှေ့ပိုင်းတောင် နွံတောကို ကျော်ဖြတ်ပြီးတာတောင် သူ ဆက်ပြေးနေတုန်းပဲ"

အနက်ရောင် ဝတ်စုံနဲ့ လူက မြန်မြန် ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်....

"ဆရာ ဒီ ရေခဲပျားတွေက တော်တော်ကို နှေးပါတယ်။ ဒီ ဂျိုကလန် က ကောင်လေးက မရပ်မနား ဆက်ပြေးနေဦးမယ်ဆိုရင် အချိန်တစ်ခုမှာ ဂျိုကလန် ဒေသကြီး ၅ခုထဲကို ရောက်သွားမှာ ပဲ။ အဲဒါ

ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ တွေ ဖမ်းမိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ..."

"ဂျိကလန် ဒေသကြီး ၅ခု ကို ရောက်အောင် ဆက်ပြေးမယ်...."

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန် ခေါင်းညိတ် လိုက်ပါတယ်...

"သိပ်ဝေးလွန်းပါတယ်... အရှေ့ပိုင်းတောင် နွံတောဟာ ဂျိကလန်ရဲ့ နယ်စပ်ဒေသပဲလေ... နယ်စပ်ကနေပြီးတော့ ဂျိကလန်ရဲ့ ဒေသကြီး ၅ခု ကို ရောက်အောင် တစ်ထိုင်တည်း ပြေးဖို့ ဆိုတာကတော့... ဒီ ကောင် လေးက ဒီလောက်တော့ ပြေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

သူပြောသာပြောနေပေမဲ့ စိတ်ပူနေပါတယ်... တကယ်လို့ နင်သာ ဂျိ ကလန် ဒေသကြီး ၅ခုကို ရောက်အောင် ပြေးသွားနိုင်ခဲ့ရင် ဂျန်ဟာ သူ ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှု ဘယ်လောက် ရှိရှိ သူ့ရန်သူတော် တွေရဲ့ ပိုင်နက်ထဲ ကို မကျူးကျော်ရဲသေးပါဘူး...

"ငါတို့ တွေ သူ့ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း လိုက်ကြတာပေါ့..."

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန် ဆက်ပြောလိုက်ပါတယ်....

"ရေခဲပန်း အဆီက ဘယ်နေရာကို ဖြတ်သန်းသွားသွား သူ့ရဲ့ ထူးခြားတဲ့ ရနံ့ကို အမြဲ ချန်ထားခဲ့တယ်... သူ့ရနံ့က ဂရက် လောက် တော့ ကျန်နိုင်တယ်၊ ငါတို့ တွေက အဲဒီ အနံ့ကို မရပေမဲ့ ရေခဲပျားက တော့ အနံ့ခံနိုင်တယ်၊ ဒီကောင်လေး ဂျိကလန် ဒေသကြီး ၅ခုကို မရောက်သရွေ့တော့ သေချာပေါက် သေရမှာ ပဲ"

"ဟုတ်တယ်... သေကိုသေရမှာ "

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူက ထောက်ခံလိုက်တယ်။

"သူ ငါ့ရဲ့ အစီအစဉ် အကုန်လုံးကို ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီးတော့ အရမ်းကို

ကြောက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ရန်သူတော် တစ်ယောက်ကို အနာဂတ်မှာ ထားခဲ့တယ်"

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်က မြကောင်းကင် မြွေဘုရင်ကြီး နောင်တစ်ချိန် မှာ ဇီဖူအဆင့်ကို ရောက်တဲ့ အခါမှာ ခရီးတွေ ထွက်ရာကနေ ပြန်လာပြီး သူ့ကို လာသတ်တာကို မြင်ယောင်နေမိတယ်။ သူ ဒါကို တွေးတွေးမိတိုင်း အရိုးထဲထိ စိမ့်အောင် ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်နေမိတယ်။ ဒါကို စဉ်းစားမိလေလေ ဂျီနင်ကို ပိုပြီးတော့ မုန်း လာလေလေပဲ။

"ငါ့ကိုယ်တိုင် အဲ့ကောင်လေးကို အရေခွံနှာပစ်မယ်"

"ဟုတ်တယ်... သူ့ကို အရေခွံနှာပြီး ဆွဲဖဲ့ပစ်ရမယ်"

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူလည်း အံ့ကြိတ်ပြီးတော့ ပြောလိုက်တယ်။

ရွှေကျီးကန်းဖြစ်တဲ့ နေမင်းကြီးဟာ အရှေ့အရပ် ကနေ ခေါင်းပြုစုပြုလာပါတယ်။ အခုဆို မိုးသောက် ရောက်နေပါပြီ။ သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်နဲ့ ဘိုင်အန်ကျားနက်ကြီးကတော့ တဖြည်းဖြည်းချင်း လိုက်နေတုန်းပါ။ သူတို့ ဟာ အချိန် တော်တော်ကြာအောင် လိုက်လာနေရလို့ ဝမ်းထဲမှာ တော့ ဒေါသတွေ ပြည့်နေပါတယ်။ ဂျီကောင်လေးဟာ တော်တော်ကို သတိကြီးပုံ ရပါတယ်။ အရှေ့ပိုင်းတောင် နွံတောကို ဖြတ်ကျော်ပြီးတဲ့ အချိန်မှာ သူဟာ ကီလိုမီတာ ထောင်ကျော်ကို မရပ်မနား ပြေးလာပုံရပါတယ်။

ကီလိုမီတာ ထောင်ကျော်ကို ပျံသန်းလာရတဲ့ ရေခဲပျားကတော့ တော်တော်ကို ပင်ပန်းနေပါပြီ။ တော်သေးတာကတော့ ဒီရေခဲပျားက mutant ထူးခြားတဲ့ မျိုးကွဲ ဖြစ်နေလို့ ပါ။

"ဆရာ"...

အနက်ရောင်လူက မျက်စိအရောင် တောက်ပ လာပြီးတော့ အဝေး တစ်နေရာကို ညွှန်ပြလိုက်ပါတယ်။

"ဟူ"

ပင်ပန်းနေတဲ့ ဂျန်ကလည်း အဲဒီနေရာကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူ ဟာ ရေအိုင်စပ်က မသဲမကွဲ လူရိပ်ကို တွေ့လိုက်ပါတယ်။ သူဒါကိုတွေ့ လိုက်တော့ ရုတ်တရက် နိုးကြားသွားပါတယ်။

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန် မျက်လုံးတွေ အရောင် တောက် လာပြီးတော့ ပါးစပ်လှုပ်ပြီး စိတ်နဲ့ လှမ်းစကား ပြောလိုက်ပါတယ်။

"လာ ... သွားကြည့်ရအောင်"

ဝိညာဉ် တိရစ္ဆာန်နဲ့ သခင်ကြားမှာ အချိန်တစ်ခု ရင်းနှီးလာတဲ့ အခါ မှာ အသံမထွက်ပဲ ဆက်သွယ် လာနိုင်ပါတယ်။ အကွာအဝေးကတော့ သူ တို့ တွေ့ရဲ့ ဝိညာဉ်တွေ ဘယ်လောက် အစွမ်းထက်လည်း ပေါ်မူတည်ပါ တယ်။ ခြုံပြောရရင်တော့ ဇင်ကျန် တန်ခိုးရှင်နဲ့ သူ့ရဲ့ ဝိညာဉ် တိရစ္ဆာန် တွေဟာ ၁၀ မီတာလောက် အကွာအဝေး အထိကို အသံတိတ် ဆက်သွယ် ပြောဆိုနိုင်ပါတယ်။

သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ တိတ်တဆိတ် ရှေ့ကို တွားသွားလာကြပါတယ်။

အမှန် ဆိုရင်တော့ သူတို့ တွေ အသံထွက်လာမှာ ကို ဂျန်

မစိုးရိမ်မိပါဘူး၊ သူက ဇင်ကျန် နောက်ဆုံးအဆင့် တန်ခိုးရှင် တစ်ယောက်လေ၊ သူ့အမြန်ဆုံး အလျင်နဲ့ ပြေးလိုက်ရင် ဂျီနင် ပြေးတာထက်တောင် ပိုမြန်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့မှာ အမြန်နှုန်းတိုး တန်ခိုး တံဆိပ်တော် တစ်ခုလည်း ပါပါသေးတယ်၊ ပြီးတော့ တခြား တန်ဖိုးကြီးတဲ့ တာအို တံဆိပ်တော်တွေလည်း ကိုယ်နဲ့ မကွာ ထည့်လာပါသေးတယ်၊ သူ နင်ပြေးသွားတာကို ဘယ်လိုလုပ် ရပ်ကြည့်နေမှာ လဲ။

"ဘယ်လိုတောင် အရတာလဲ၊ ငါ ဘယ်လောက် ဂရုစိုက်စိုက် အသံနည်းနည်းတော့ ထွက်မှာ ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူ သတိထားမိမှာ မှ မဟုတ်တာ၊ သူက ဖင်းဂျေ ခန္ဓာကိုယ် ကျင့်စဉ် ကျင့်သူတစ်ယောက်ပဲ၊ ပြောရရင် သူ့မှာ အရမ်းကို ထက်မြက်တဲ့ အာရုံခံမှု ရှိတယ်၊ ဟင်း... ဟင်း... သူ့မှာ အတွေ့အကြုံတွေတော့ မရှိသေးဘူး၊ သူ အခုဆို အိပ်ပျော်နေတာ နေမယ်"

ဂျန် တီးတိုးပြောရင် ရယ်မောလိုက်တယ်။

"အကောင်းဆုံး အခြေအနေပဲ၊ အခုဆို အခက်အခဲ မရှိတော့ဘူး၊ နို့မို့ဆိုရင် ငါ့ရဲ့ တံဆိပ်တော်တွေကို သုံးလိုက်ရဦးမယ်"

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်နဲ့ ဝတ်စုံနက် လူတို့ က ရှေ့ကို ဆက်ပြီးတော့ တိုးလာကြပါတယ်။

တဖြည်းဖြည်း....

သူတို့ ရှေ့က လူကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်လာရပါတယ်။

"ဘာလဲဟ...."

သူတို့ နှစ်ယောက်လုံး အံ့သြသွားကြပါတယ်။

အခုဆိုရင် နေက လုံးဝ ထွက်လာပါပြီ၊ နေရောင်ခြည်အောက်မှာ ဒီရေနဲ့ မီး ကြာပန်းပွင့်ဖတ်ကြီးတွေဟာ ကြည်ကြည်လင်လင် အလင်း

ဖောက်ပြီး မြင်နေရပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့လည်း ဒီ ကြာပန်းပွင့်ဖတ်
တွေဟာ အစစ်အမှန် မဟုတ်ကြဘူးလေ။ သူတို့ ဟာ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ စွမ်းအ
င်တွေကနေ ဖြစ်ပေါ်လာကြတာ။ ဒါကြောင့် နေရောင်ခြည်အောက်မှာ
သူတို့ ကို ကြည်ကြည်လင်လင် ထွင်းဖောက် မြင်နေရတာပါ။

ကြာပန်း ပွင့်ဖတ်ကြီး ၂လွှာဟာ ဆန့်ကျင်ဘက် အရပ်မျက်နှာကို ဦး
တည် လှည့်ပတ်လျက် ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ ဟာ အလွန် ထူးခြားတဲ့
စည်းချက်အတိုင်း လည်ပတ်နေတာပါ။ ကြာပန်းလွှာကြီး ၂ခုရဲ့ အလယ်
ဗဟိုမှာ တော့ နင်ဟာ ကြာပန်း သဏ္ဌာန် ထိုင်နေပါတယ်။

"ဒါ... ဒါ... ဒါကဘာလဲ"

သံမဏိသစ်ပင် ဂျန်လိုမျိုး အရမ်းကို အတွေ့အကြုံများ တဲ့ တန်ခိုးရှ
င်တောင် ဒီလို အခြင်းအရာကို မကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါဘူး။

"ဒါ သူ့ရဲ့ အတွင်းအား ကိစ္စမ်းအင်ကနေ ဖန်တီးထားတာလား"

"ဒါပေမဲ့ သူ အခု ဇင်ကျန် တန်ခိုးရှင်အဆင့်ကို ရောက်ရှိ အောင်မြင်
သွားရင်တောင်မှ အစောပိုင်း ဇင်ကျန်အဆင့်ပဲ ရှိဦးမှာ ပဲ။ သူ့မှာ ဘာ
မှော်ရတနာမှ ပါလာမယ် မထင်ဘူး"

ရက်စက်ကြောက်မက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ အမူအရာတွေကို ဂျန်ရဲ့ မျက်နှာ
မှာ မြင်တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

Chapter 2 ပြီးပါပြီ
